

Slike iz živalstva.

IZ ŽIVALSTVA V AVSTRALIJI.

III.

Najrajši se ustanovi kljunaš tam, kjer teče voda počasi ter pušča blato, da rasto v njem razne vodne rastline, po njih pa črvi, polži, školjke, žuželke in drugi vodni drobiž. Tu si išče in najde kljunaš svoj živež; tu si nabira najprej od vseh teh živali ter jih spravlja v ustne mošnje, pozneje pa jih v miru pohrusta; tukaj se lahko potaplja ter tako izginja svojim zasledovalcem izpred oči; tukaj ostaja zanj voda v mlakah, kadar posuši in zoži poletna suša strugo. Sicer pa navadno ne počaka, da bi se mu voda posušila; z reko gre naprej ter se nastani spet v počasi tekočem zalivu, kjer se mu ni treba bati suše. Breg ob reki pa mora biti zanj ustvarjen, drugače ne ostane. Pod vodo si mora iz reke lahko napraviti vhod v luknjo, tako da mu je voda ne zalije, in spet mora biti na drugi strani pripraven prostor za izhod na suho. Če izhod v reko ni več pod vodo, se preseli ter si napravi nov dom.

Kljunaš je sicer bolj mračnjak in o mraku se spravi v vodo, kjer preživi solnčni zahod, zjutraj pa ga najde že prva jutranja zora v reki, odkoder se umakne šele, ko je solnce že na nebu. Po vodi pljuska in plava okrog, se potaplja in se spet prikaže. To mu ni nič kaj težko, ker ima razpeto med prsti plavno kožico kakor naša raca in ima tako prav dobra vesla. Da si pa te kožice ne obrabi pri kopanju rovov, ima močne kremplje nad njo proste.

Tudi na suhem je kljunaš rad; valja in nasteza se po travi ter si snazi in čoha svoj kožuh. Ujeta je ta žival jako priljudna, premaga strah tudi pred človekom, ter pusti, da ji čahlja po hrbtu. Vendar pa ga do danes še ni bilo v Evropi živega; njegove prirodne hrane, ki mu jo daje le njegova domovina, mu ni mogoče nadomestiti z drugo.¹

Preden zapustimo Avstralijo in njeno živalstvo, omenimo na tem mestu še na kratko dva ptiča, ki živita samo na dveh avstralskih otokih. To sta rajčica z Nove Gvineje in kivi z Nove Zelandije.

Rajčica je daljna sorodnica našega vrana in velika kakor sraka, odlikujejo pa jo dolga svilasta peresa, ki ji vihrajo ob bokih izpod perutnic ter se blešče v najkрасnejših kovinastih barvah. Tudi drugače ima ptič perje v raznih živih bojah, pa le samec, zakaj samica je opraviljena v pomizno delavniško obleko. Rajčica živi v gostih gozdih, kjer ne morejo lahko do nje ujedne ptice, ki krožijo po zraku, in kjer tudi ni onih ptičjih zastavljalcev, kakor jih ima naš gozd v mačkah, kunah in podlasicah. Rajčic je več vrst, kakor vidite na podobi.

¹ Podobo kljunaša vidite v 1. letošnji „Zvončkovi“ številki na strani 33.

Kivi pa živi svoje ponočno življenje, opravljen v zamolklorjavo tršato pernato obleko, po močvirnatih pragozdih. Velik je kakor naš petelin, hodi pokonci ter išče z dolgim, na koncu mehkim in občutljivim kljunom v te-

mi žužke, črve in semenje. Oči bi mu pri tem poslu ne mogle koristiti in so ostale majhne, pomaga pa kljunu volh. Kratke noge so krepke. S kremplji si izkoplje tudi luknjo pod koreninami kaknega drevesa. V tej luknji živi čez dan, če se plah ne skriva po goščavi.

